mis walitsewa tähekuju nime awaldawad ja kuda targemad mehed räägiwad, peab nime andmine siin tähendama, et ööd ja pääwad sügise pööripääwal ühepikused, otse kui kaalutud on. Pildis nääme ühe meeste- ja naisterahwa, kes puuwilja maha wõtnud ja sellega kaks tündrit ja ühe korwi on täitnud. Poisike katsub, kuda wili maitseb? Ma arwan wäga häästi.

Wiinakuu pildi kõrwas nääme kaks skorpioni, mis esimesel silmapilgul peaaegu wähi sarnatsed näitawad, siiski palju kurjemad loomakesed on, keda, tänu Jumalalle! meie maal ei leita. Siin tähendawad nemad meile tähekuju nime, ja ei ole nende nõõlamist karta. Kuda kuu nimi awalikult kuulutab, on soema maade rahwas sel aeal kõik wiinamägedel tööl, kobaraid nopimas, neid wälja pressimas j. n. e. Meie pildike näitab ühe suure korwi täie wiinamarju, teisel mehel jälle korw kobaratega seljas. Selle mehe kõhtu waadates, kes käega korwi peale tähendab, tuleb pool tahtmata mõttesse, et tema kääritut kobarate makla mite pisut omast kurgust ei ole allaneelanud.

Talwekuu pildikese sõrwas seisawad kaks kütti, mõlemil ülestõmmatud ambud winnas käes ja noolid ambude peal. Need wanapõlwe rahwa wärki mehed kuulutawad meile tähekuju nime. Pildis leiame niisamati kaks kütti tänapääwases riides, sellepärast arwan ma, et wõõramaa rahwal paras jahi aeg wõib olla. Niipalju kui mina kütti ammetist tean, kardan ma et lastud püssi laeng mehel tuulde ja lind oma teed on läinud. Ka teisel küttil, kellel püss' kaenlas seisab, ei näi paremat õnne täna olema olnud, muidu näitaks ta meile lahkemat nägu.

Jõulukuu pildikest toetab mõlemilt poolt üks kaljusik, sellega taewamärki tähendates, kus sees päike sel kuul seisab. Jõulupühad on igas paigas haritud rahwa keskel üks rõõmu püha lastele, mis meile ka pildikene näitab, kus üks weike jõulupuu küünaldega laua peal põleb ja lapsed endid rõõmustawad, emal sõda ka nooruse ilule läheb, laste õnne

nähes. Küünla walgus annab meile tähte, et jõulu pühad sellele mälestuseks on seatud, kes maailmale walguseks oli sündinud. Ehk kül rahwade sugud rohkem kahekssateistkümme sada aastat seda walgust on näinud, siiski ei taha waimu pimedus weel lõpeda.

Näärikuu pildikese kõrwas seisab kummalgi pool üks mees, kellel palju enam kehakatet ei ole kui meie esiwanematel paradiisis; mehe paremal õlal on üks weekruus, kust wesi maha woolab. Need kaks kuju tähendawad taewamärgi nime: weemees. Pildikese peal leiame ühe tütarlapse woki taga, koonlast eiet keeritatas, — aga lõnga eie on katkenud, seekord wististi õnneks, sest et täna piiga ühetasast lõnga ei wõinud kedrada, kus armukene tema kõrwas istub ja parema käega tütarlast kaisutab. Noh, minu pärast! kui neist hiljemine abielu rahwa paar peab saama, siis soowin neile:

„Et esi-armastuse ilul
Neil õitseks õn weel õhtu wilul."

Sedawiisi wiimse ehk

Küünlakuu pildikese seletusele jõudes, ütlen siin lühidelt, kus aeg ja paber mul käest lõpewad, et kalad mõlemil pool pilti taewamärgi ehk tähekuju nimetawad, kus sel aeal päikese seisus on. Kaks wõõrast wärki rietega inimest, üks meeste, teine naisterahwas teewad naljamängi, mis Eestirahwa seas weel sedawiisi liikumas ei ole ja wõõral keelel Maskeraade kutsutakse, kus inimesed wõõra komblikud riided selga, ja peenikesest lõuendist tehtud maalitud kujud endale silmnäu ette panewad, et neid sel moondatud kombel ei pea tuntama, kes nemad on. Meie sandimardid ja sandikadrid osatawad kui sabaotsuke seesugust nalja taga, ehk kül wäga toorel wiisil.

Nüüd lõpetame pildikeste seletamist ja loodame ühtlase, et mõned terased lugejad sest mõnda tululiku õpetust wõiksid leida, mis ülemal päikese, maakera rändamise ja elaja rõnga kohta kuulutasime.

Eesti-rahwa Kasuline Kalender 1867, lk. 20